

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Marta Cienkowska

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 19036 posełanki Moniki Rosy, Doroty Łobody, Jolanty Niezgodzik i Alicji Łepkowskiej-Gołaś z 17 sierpnia 2026 roku w sprawie przeciwdziałania normalizacji przemocy w kulturze masowej poprzez komercyjne widowiska walki, uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

W odniesieniu do dostępności w przekazach medialnych treści zawierających przemoc zgodnie z treścią art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji (zwanej dalej URiT), dotyczącego nadawców, *audycje lub inne przekazy nie mogą propagować działań sprzecznych z prawem, z polską racją stanu oraz postaw i poglądów sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym, w szczególności nie mogą zawierać treści nawołujących do nienawiści lub przemocy lub dyskryminujących ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność państwową, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną lub nawołujących do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym*. Podobnie na podstawie art. 47h URiT treści nawołujących do nienawiści lub przemocy ani treści dyskryminujących nie mogą zawierać audycje dostarczane w ramach audiowizualnych usług medialnych na żądanie. Zabronione jest także umieszczanie ww. treści na platformach udostępniania wideo (art. 47o ust. 1 pkt 2 i 3 URiT). Dostawcy platform udostępniania wideo zobowiązani są do określenia w regulaminie świadczenia usług drogą elektroniczną m.in. sposobu zgłaszania, że treści umieszczone na platformie naruszają ww. zakaz oraz trybu rozpoznawania zgłoszeń, a także kryteriów dokonywania oceny zgodności treści z art. 47o URiT. Mechanizmy umożliwiające zgłaszanie, że treści umieszczone na platformie naruszają zakaz określony w tym artykule powinny być przejrzyste i przyjazne, a odpowiedź udzielona niezwłocznie, maksymalnie w przeciągu 48 godzin od chwili zgłoszenia. Ponadto dostawca platformy został zobowiązany, by w określonych warunkach uniemożliwić dostęp do treści naruszających art. 47o ust. 1 pkt 2 i 3 URiT (art. 47t ust. 1 URiT). Dostawca platformy udostępniania wideo może również pod pewnymi warunkami uniemożliwić użytkownikowi umieszczanie treści (art. 47t ust. 2 i 3 URiT).

W przypadku nieprzestrzegania ww. obowiązków ustawodawca przewidział sankcje. Zgodnie z treścią art. 53 ust. 1 URiT, jeżeli nadawca narusza obowiązki wynikające z przepisów art. 18 ust. 1-5b, Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji (zwanej dalej KRRiT) wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną. Analogiczną regulację przewidziano w art. 53c URiT w odniesieniu do dostawców audiowizualnych usług medialnych na żądanie, naruszających przepis art. 47h URiT. W odniesieniu do nieprzestrzegania obowiązków przez dostawców platform udostępniania wideo

Informacja dotycząca zasad przetwarzania danych osobowych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz praw osób, których dane są przetwarzane została zamieszczona na stronie www.gov.pl/kultura/bip w zakładce Polityka przetwarzania danych osobowych.

Identyfikator dokumentu: 2579473.11529652.10929073

+48 22 42 10 100
esp@kultura.gov.pl
www.gov.pl/kultura

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
ul. Krakowskie Przedmieście 15
00-071 Warszawa

odpowiednią sankcję zawiera art. 53e URiT. Należy jednak podkreślić, że największe platformy udostępniania wideo pozostają poza polską jurysdykcją.

KRRiT jest konstytucyjnym organem, wyposażonym przez URiT w kompetencje w zakresie egzekwowania przepisów tej ustawy. MKiDN natomiast podejmuje działania na poziomie unijnym w celu inicjowania skutecznych rozwiązań uwzględniających transgraniczny charakter sygnalizowanych problemów w zakresie audiowizualnych usług medialnych oraz platform udostępniania wideo. Monitoruje również obowiązujące krajowe przepisy i podejmuje działania, jeśli okaże się celowe wprowadzenie odpowiednich usprawnień na poziomie ustawowym w zakresie URiT. Temat przeciwdziałania dostępowi do treści nawiązujących do przemocy i dyskryminacji w mediach pozostaje w centrum zainteresowania Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W związku z transgranicznym charakterem platform udostępniania wideo resort kultury podejmuje działania na poziomie unijnym, zmierzające do rozważenia zwiększenia odpowiedzialności tych platform w toku rewizji Dyrektywy AVMS¹. W ramach polskiej Prezydencji w Radzie UE Polska zainicjowała dyskusję nad potencjalnymi zmianami w dyrektywie, ze szczególną sugestią w zakresie przeglądu przepisów dotyczących obowiązków platform udostępniania wideo².

W zakresie działań podejmowanych przez polskie instytucje kultury, z danych przekazanych przez instytucje podległe lub nadzorowane przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego wynika, że w ostatnich latach prowadziły one liczne działania edukacyjne zarówno w zakresie edukacji medialnej (w szczególności prowadzone przez szkoły artystyczne czy też takie instytucje jak Centrum Dialogu im. Juliusza Mieroszewskiego, Instytut Europejskiej Sieci Pamięć i Solidarność, Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku i wiele innych), jak i działania zmierzające do zachęcenia młodych ludzi do korzystania z wartościowych treści kultury, oferowanych przez instytucje kulturalne (wśród nich wyłącznie przykładowo można wskazać m.in. działania Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN czy też Muzeum Narodowego w Kielcach).

Należy również wskazać, że MKiDN bierze pod uwagę kwestie dostępu do treści nawiązujących do przemocy i dyskryminacji także przy konstruowaniu zasad relewantnych programów rządowych. W tym kontekście warto przytoczyć m.in. treść specyfikacji rządowego programu Bliska kultura w jej części 4b pkt 7 lit. b i d, zgodnie z którą z zakresu programu całkowicie wyłączone są utwory zawierające treści pornograficzne i niezgodne z przepisami URiT oraz utwory zawierające elementy przemocy, niemającej uzasadnienia narracyjnego czy artystycznego.

Z poważaniem

z up. Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Sekretarz Stanu

Maciej Wróbel

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) zmieniona przez Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku

² [Konkluzje Rady w sprawie oceny ram prawnych dotyczących audiowizualnych usług medialnych i usług platform udostępniania wideo](#)